

Nejlepší nevěsta

Alena Vorlíčková Regina Daňková

Pohádky pro společné čtení

Projekt Městské knihovny Svitavy

Lektoruje PhDr. Lenka Krejčová, Ph.D.

DYS-centrum Praha

Nejlepší nevěsta

© Alena Vorlíčková, 2011

Ilustrace © Regina Daňková, 2011

www.spolecnectenicom.com

Otázky před čtením

1. Jak si představuješ nejlepší nevěstu?
2. Na jaké další otázky bys chtěl/a najít v pohádce odpovědi?
3. Víš co je hlíva? (hlíva ústřičná)

Nejlepší nevěsta

Bohatý sedlák chtěl předat svůj majetek jednomu ze svých synů. Protože měl tři, tak jim jednoho dne řekl: „Běžte do světa a ten, který přinese za rok nejvíc peněz, dostane veškeré moje jmění.“

Tam, kde bývají **tři bratři**, se často stává, že dva si spolu rozumí víc a toho třetího odstrkují nebo ho vůbec nemají rádi. Dva starší bratři se dívali na mladšího skrz prsty, a když došli ke křižovatce, vybral si jeden levou, druhý pravou cestu a nejmladšího poslali tou zarostlou pro- střední.

Smutný a nešťastný nejmladší bratr šel svou cestou, až k večeru došel do velké doubravy, kde **zabloudil**. Vylezl tedy na nejbližší strom a v dálce zahlédl světlo. Vydal se proto tím směrem, až došel k malému domku.

Vešel do místnosti, ale **nikdo** nebyl doma. Na stole bylo prostřeno a připraveno jídlo pro jednoho člověka. Čekal a čekal. Když nikdo nepřicházel, sedl si ke stolu a snědl a vypil vše, co bylo přichystáno. Myslel si, že pak poprosí o odpuštění.

Na stole našel ještě malou modlitební **knížku**. Vzal ji do rukou, sedl za stůl a do půlnoci ji celou přečetl. Najednou zaburácel hrom, vítr se přehnal kolem chalupy a dovnitř vtrhl strašlivý **drak**. Zeptal se vylekaného mládence, zda mu chce sloužit.

Neměl by jinou povinnost než každý den jednou **přečíst** celou modlitební knížku a ochránit tak pokoj. Jídla a pití

bude mít každý den dost. Chlapec souhlasil, když dostane tolik peněz, aby získal **rodinný majetek**. Drak mu výplatu slíbil a odletěl.

Třikrát denně našel na stole spoustu jídla a pití. Přitom se modlil a nemohl se

dočkat, až mu služba skončí. Jednou večer se objevila saň a měla ženskou hlavu. Přinesla mu **mošnu zlat'áků** a řekla: „Až přijdeš domů, nech spočítat nejdřív své bratry peníze, které si vysloužili. Pak ukaž svou odměnu ty.“

Doma už ho všichni s výsměchem očekávali. **Bratři** přivezli svoje peníze, každý plný pytel. On přišel pěšky jen s malou mošničkou. Uprostřed pokoje ji otevřel a začal sypat **mince** na hromadu. A zlat'áky se sypou, dokud jich není víc, než mají oba bratři dohromady.

Všichni strnuli úžasem nad kouzelnou mošnou. **Otec** pak, protože nechtěl svůj majetek předat nejmladšímu synovi, řekl: „Jděte znovu **do světa**, a který z vás přinese tak dlouhý řetěz, že ho ovine

kolem mé zahrady, toho hospodářství bude.“

Synové se opět vydali do světa, nejmladší šel znovu k **lité sani**. Za odměnu si vyprosil **řetěz**, jaký jim určil otec. Také v tomto roce se modlil z knížky, až nakonec získal slíbenou odměnu.

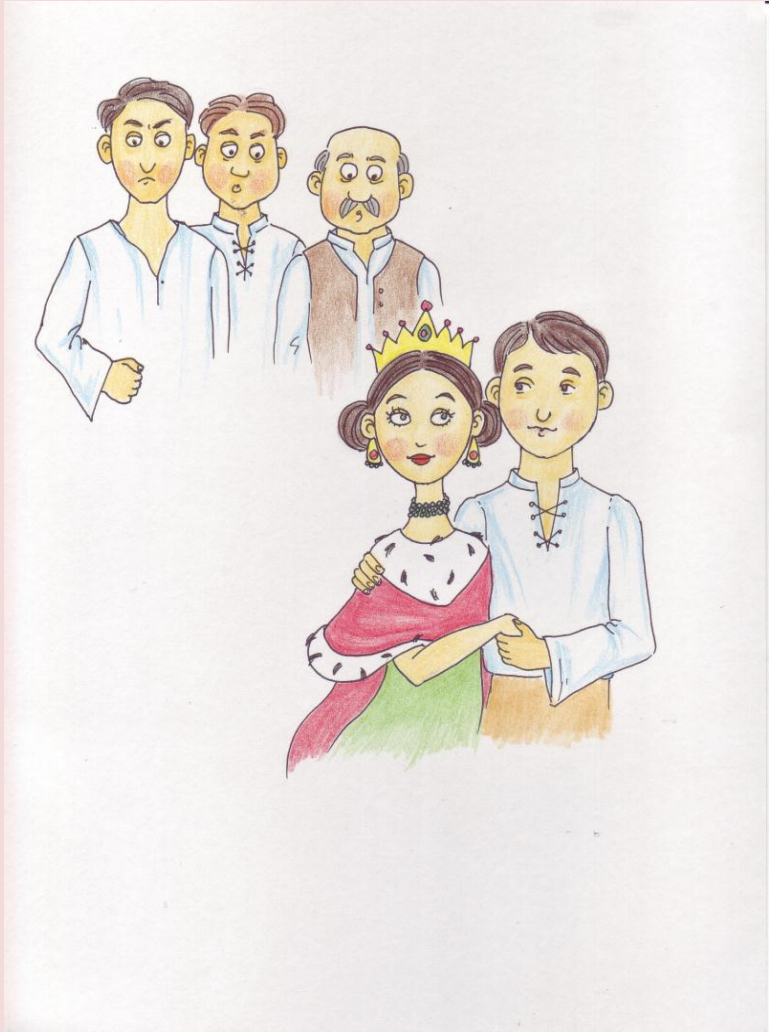
Starší bratři si tajně vzali s sebou míru a nechali si v cizině **vyrobit řetězy**. Jeden byl ale o tři hlívy delší a druhý o stejný kus kratší. Nejmladší pak povytáhl z kapsy krátký řetízek a šel kolem zahrady. A jak šel, tak se řetízek prodlužoval, až měl úplně přesnou míru.

Tehdy řekl otec s nelibostí: „Ten z vás, který mi přivede za rok **nejlepší nevěstu**, bude hospodářem!“

Všichni opět odešli z domu. Nejmladší si to zamířil k sani, která byla napůl neuvěřitelně **krásnou dívkou**. Když jí mládenec prozradil své přání, řekla mu: "Když mi budeš do třetice stejně dobře sloužit, dostaneš, co si budeš přát."

Chlapec se upřímně **modlil** a nemohl se dočkat konce třetího léta. Přišel poslední den. V noci kolem jedenácté silně zahřmělo a celé okolí se rozsvítilo jak za bílého dne. Byla slyšet sladká hudba a do pokoje vstoupila krásná **princezna** se slovy: „Ted' jsem tady, jak sis přál, zachránil jsi mě i moje zakleté město. Když budeš chtít, stanu se tvojí ženou.“

S velkou radostí jel mládenec se svojí nevěstou **ve zlatém kočáře** domů. Starší bratři byli už se svými ženami doma. Jakmile uviděli zlatý kočár, mysleli si, že

jede samotný král. Velmi se pak podivili, když v něm zahlédli svého opovrhovaného bratra a jeho **překrásnou nevěstu**.

Princezna pak zlým bratrům řekla: „To dědictví ať má, kdo chce, my ho nepotřebujeme, protože máme celé **království**.“ Rozloučili se s otcem, rodným statkem a vrátili se do vysvobozeného města, kde dosud žijí, pokud neumřeli.

Povídání po přečtení pohádky

1. Našel/našla jsi odpovědi na své otázky?
2. Jaké je synonymum ke slovu **drak**?
Najdeš je v textu?

